

ورودي ها و خروجي هاي مديريت ريسك

© January 2006, Dr David Hillson PMP FAPM

david@risk-doctor.com

اصطلاح GIGO اصطلاح معروفی است. این اصطلاح نشانه‌ی مخفف عبارت "ورودي آشغال خروجي آشغال" "Garbage In Garbage Out" می‌باشد. معمولاً در صنعت IT استفاده می‌شود و نشان می‌دهد که خروجی یک سیستم کامپیوتری به خوبی ورودی آن است. حتی بهترین برنامه نیز نمی‌تواند اطلاعات بی‌معنایی بگذرد و خروجی معناداری تحویل دهد. البته دامنه استفاده از اصطلاح GIGO گسترده‌تر از کامپیوترهاست. تقریباً درستی و بی‌نقصی خروجی هر سیستم یا فرایندی بستگی به درستی و بی‌نقصی ورودی آن دارد- با یک استثنا که مغز انسان است (حداقل گاهی اوقات). و "ورودي آشغال خروجي آشغال" "Garbage In Garbage Out" قطعاً می‌تواند در فرایند مدیریت ریسک نیز به کار برده شود.

یک تغییر اخیر در GIGO آن را به "ورودي آشغال خروجي نیکو" "Garbage In Gospel Out" تبدیل کرده است. این عبارت گرایش مردم را به پذیرش خروجی از یک سیستم بدون اینکه آن را بحرانی بدانند توصیف می‌کند. معمولاً به این دلیل که ما راه تولید خروجی توسط سیستم را نمی‌دانیم، حتی اگر ورودی آشغال باشد باز به خروجی اش اعتقاد داریم. این موضوع گاهی اوقات "اعتقاد کورکورانه" نامیده می‌شود. "ورودي آشغال" در فرایند ریسک می‌تواند در فقدان اهداف توافق شده، ضعف یا کاهلی در شناسایی ریسک یا استفاده از پاسخ‌های ریسک نامناسب باشد. معنای "خروجي نیکو" رفتارکردن با خروجی‌ها به عنوان مواردی درست و لغزش‌ناپذیر و بی‌نیاز از ترجمه و تعبیر یا قضاوت می‌باشد.

البته معنای سومی نیز برای GIGO وجود دارد - "ورودي نیکو خروجي آشغال" "Gospel In Garbage out" - در جایی که سیستم داده‌های خوبی می‌گیرد ولی چیزهای نادرستی تولید می‌کند یا محاسبات اشتباهی انجام می‌دهد، بنابراین نتایج نادرست است. این حالت در فرایند ریسک معمولاً از کمبود زمان، منابع یا توجه به مدیریت ریسک، استفاده از ابزارها و تکنیک‌های نامناسب یا کمبود مهارت ناشی می‌شود.

چگونه مدیریت ریسک می‌تواند از این سه مشکل پرهیز کند؟ شاید حل کردن مشکل سوم از همه ساده‌تر باشد، چراکه "ورودي نیکو خروجي آشغال" می‌تواند با استفاده از یک سیستم مدیریت ریسک سالم همراه با کارکنان آموزش دیده و ابزارهای امتحان پس داده حل شود.

هم "ورودي آشغال خروجي آشغال" و هم "ورودي آشغال خروجي نیکو" می‌تواند با به کار گرفتن دو فیلتر در فرایند ریسک مهار شود:

1- تصدیق ورودی. به معنی پرسیدن سؤالی درباره داده‌های تغذیه شده به فرایند مدیریت ریسک. آیا داده‌ها کامل‌اند؟ آیا بروز هستند؟ آیا می‌توانیم به آنها اعتماد کنیم؟ آیا تحت تاثیر تصورات نادرست، فرضیات و دیدگاهی محدود هستند؟ آیا دقیق‌اند؟ آیا مرتبط‌اند؟ و مهم‌تر از همه اینکه آیا درست‌اند؟

2- صحت‌گذاری خروجی. اینجا خروجی‌های فرایند مدیریت ریسک را بررسی می‌کنیم تا ببینیم آیا درست‌اند؟ آیا با انتظارات ما خوانایی دارند (و اگر ندارند چرا؟) آیا یکدیگر را نفی نمی‌کنند؟

Risk Doctor Briefing

(و اگر می‌کنند چرا؟) آیا روند (trend) واضحی از نتایج قبلی وجود دارد؟ آیا ما می‌توانیم استفاده از نگرش‌ها و رویکردهای دیگر را دوباره بررسی کنیم؟ و آیا می‌توانیم بر اساس نتایج با اطمینان واکنش نشان دهیم؟

تصدیق کار ساده‌ای نیست چراکه ضرورتاً ورودی‌های فرایند مدیریت ریسک غیرقطعی‌اند. تصدیق ورودی‌ها با قضاوت‌های ذهنی درباره ماهیت ریسک درگیر می‌شود: احتمال وقوع و شدت آن ممکن است چقدر باشد و چه پاسخ‌هایی مناسب‌اند. ولی به هر حال ما باید درباره بالا بودن کیفیت ورودی‌های مدیریت ریسک اطمینان حاصل کنیم.

و گرچه ممکن است خروجی‌های مدیریت ریسک گاهی تعجب برانگیز یا مغایر هم باشند ولی اگر فرایند مدیریت ریسک مربوطه صحیح باشد باید همیشه این حس را ایجاد کنند. ما نباید از درگیر شدن با فرضیات و آزمایش خروجی‌ها پیش از استفاده از آنها همچون پایه‌ای برای تصمیمات و اقدامات بترسیم.

بنابراین تصدیق ورودی (آیا آن درست است؟) و صحت‌گذاری خروجی (آیا حسی ایجاد می‌کند؟) می‌تواند در برابر خطر GIGO حمایت‌کننده باشد. این خطرات می‌توانند واقعی باشند ولی می‌توان بر آنها غلبه هم کرد، و آنها نباید ما را از اجرای فرایند مدیریت ریسک در پروژه‌ها یا تجارتان بازدارند. در پایان ذکر این نکته لازم است که یک چیز خطرناک‌تر از GIGO وجود دارد و آن NINO می‌باشد: "هیچ ورودی هیچ خروجی" "Nothing In Nothing Out"

To provide feedback on this Briefing Note, or for more details on how to develop effective risk management, [contact the Risk Doctor \(info@risk-doctor.com\)](mailto:info@risk-doctor.com), or [visit the Risk Doctor website \(www.risk-doctor.com\)](http://www.risk-doctor.com).